

Dyret i leret

Vibeke Rytter

Jeg en gård mig bygge vil. 1996

Vibeke Rytter er født den 24. marts 1967. Mellem 1987-90 blev hun uddannet på Skolen for Brugskunst, København, hvor hun var tilknyttet den keramiske linie. Derefter har hun været tilknyttet forskellige "workshops" i Odense, Finland og Norge. Hun har siden 1987 foretaget en del studierejser, bl.a. til Frankrig og Tyrkiet, og hun har deltaget i udstillinger, bl.a. i Rundetårn, 1990; Kunstnernes Efterårsudstilling, 1990; Charlottenborgs Forårsudstilling, 1991, 1993; "Brikker", Marienlyst Slot, 1993; "Den keramiske kande", Marienlyst Slot, 1994; "Den danske keramiktriennale", Kunstmuseet Trapholt, 1994; "Dansk Design. Aktuelt", Sophienholm, 1995. Hun har modtaget Nationalbankens arbejdslegat gennem en årrække, og i 1994 fik hun Kunsthåndværkerprisen i bronze.

Med titlen "Jeg en gård mig bygge vil" er Vibeke Rytter inspireret af den berømte børnesang, som fortsætter: "Der skal være have til - store marker, grønne enge - og med lam et lille vænge - heste, grise, køer og får - hører til min bondegård". Teksten er skrevet af M. Lønborg-Jensen efter Elias Sehestedt. Melodien af Alice Tegnér. Skulpturen fremtræder nu ikke helt så idyllisk som sangens malende billeder. I en fold, som er udført i porcelæn går tre dyr. Folden er

meget dyb, og dyrene er dårligt nok i stand til at se op over kanten. Jordbunden ser ikke videre frodig ud, der er kun lige med grøn farve markeret antydningen af græs. Scenen virker snarere som en fængselsgård end som en grøn eng.

Fra omkring århundredskiftet og til i dag er antallet af landbrug faldet drastisk: blandt andet, fordi de små landmænd ikke længere kunne klare sig i konkurrencen over for de større mekaniserede landbrug, og fordi urbaniseringen betød en industrialisering af dyreproduktionen. Vibeke Rytters skulptur kunne tolkes som drømmen om de gode gamle dage, hvor alt var lutter idyl. Men måske skal den snarere ses som et billede på, hvordan vi i dag behandler vore dyr. Der har i de seneste år været heftige debatter om dyrs velfærd, og vi har i medierne set skræmmende billeder af både tremmekalve og burhøns. I skulpturen "Jeg en gård mig bygge vil" går dyrene da - trods alt - ude.

